

૭૮૬
હિન્દુસતાંકી મશહુર માફફ કબ્બાલીકી કબ્બાલીયાં
ગજલે દરજ હુય

શાહી કબ્બાલ



છપાવી પ્રસિદ્ધ કર્તા:—કાગઝી મહમુદ એન્ડ મહમદભાઈ.

૬૦ ટાવર રોડ, અલાયાની વાડી સામે—સુરત.

કીમત ચાર આના.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી, કૉપીરાઇટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૫૮૮૪ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ શાહી કુલ્લાલ

વિષય ૪૩૬૮ : ૩ ૩૬૮

હિન્દુસતાંકી મશહુર મારફે કંવાલીકી કંવાલીયાં
ગજલે દરજ હુય

શાહી કંવાલ.



છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર :-

કાગઝી મહમુદ એન્ડ મહમદલાઇ બુક્સેલર.

ટાવરરોડ, અલાયાની વાડી સામે-સુરત.

સુરત બરાનપુરી બાગળ, લાજવાળી પોળમાં આવેલા શ્રી અનાવિલ
અંધુ પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં ગોવિન્દજી હાદ્દાભાઈ નાયકે છાપી.

કીમ્મત ચાર આના.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૉપીરાઈટ-સંસ્થા
૧૬-૧૫-૨૦૦૪

હરા દીનકે સરવરને કીયા.

આમે રેહમતકા બી છીડકાઓ પયમ્પરને કીયા
 મોતેઅર હૈ યે રિવાયત ને સુનાતા હું મંય
 શાને હરનામકી દેખો તો દીખાતા હું મંય
 સારી મેદશીલકા અખી વજદમેં લાતા હું મંય
 નઝમ ઇસ કાસ્સએ દીલ સોઝકા અખતરને કીયા
 એક દીન મસજીદે નખવીમેં શહે-કૈનો મઝાં
 કર રહે યે વોહ ખીસ્મીલ્લાહકી તારીફ અયાં
 પોચી તકદીરસે એક બડકી યહુદીકી વહાં
 ઉસકે દીનમેં યે અસર હુખએ પયમ્પરને કીયા
 દેખી જાન માને યે હાલત ઉસે સમજાયા બહોત
 આપ ઝાલીમ થા ઉસે ઓરબી તેશ આયા બહોત
 કરકે શમશીર બહેરના ઉસે ધમકાયા બહોત
 તંગ ઉસ લાડત્રી બેટીકા કિતમ ગરને કીયા
 બરકે ગુસ્સેમેં વો બેરહેમ સિતમગર ખોલા
 મારી જાએગી ને ગિસલિલાહપર અજ લખ ખોલા
 કલ્લ કરનેકે લીએ બેટીપે ખંજર તોલા
 ખુશ ખરતઓ યે દુખતરસે બદ અખતરને કીયા
 ખોલી દુખતર કે યે કલમા હે મેરી જાનકે સાથ

મુઝસે હરગીઝ ન છુટેગા કીસી મમનુનકે સાથ
 માદ મેને કીયા ઇસકો બડે અમરમાનકે સાથ
 અબ મુસલમાન મુઝે મેરે મુહદ્દરને કીયા
 સર મેરા કાટલે મુઝકો નહી સરકી પરવાહ
 કુછ તેરે માલકી ખવાહીશ હય ન ઝરકી પરવાહ
 તુઝસે મતલબ હે ન મુઝકો તેરે ધરકી પરવાહ
 અખતો બેચેન મુઝે ઇશકે પયઅરને કીયા
 બે ને ખીસમિદ્લાહકી અમ કર દીયા બેકલ મુઝકો
 સીન ને ઇશકી પેહનાઈ સલાસીશ મુઝકો
 મીમસે જમ મોહબ્બતકા પીલાયા મુઝકો
 અબ કરમ મુઝપે મેરે સાતીએ કવસરને કીયા
 કલ કરનેકો જો અબ બેગીચે લાયા ખંજર
 દસ્તા બરતા ચે કહા ખીખીને સુન અબ શૌહર
 રહમકર ઇસને તો મરનેહીપે બાંધી હય કમર
 ઇસકો વહેશી કાસી ચલતે હુવે મંતરને કીયા
 મારકર જનસે તુ ઇસકોબી રસવા હોગા
 ભોગ ચઠખેંચે બોહોત સરમે ચરચા હોગા
 રખકે તોહમત જો તુ મારેગા અચ્છા હોગા
 રાએ ખીખીકી જો પાછ તો શૌહરને કીયા
 દી અંચુડી ઉસે આર ચે લકઝીસે કહા
 ચે અમાનત હય ઇસે રખના હિફાઝતસે કરા
 કી ખ્યાનત તો મીલેગી તુઝે માકુલ સજા
 દીલસે મંજુર ઉસી બાતકો ફખતરને કીયા

પડકરે બિચ્છનિહાલ ઉસે જોખમેં રખકર સોધ
 તાકે બાબાકી અમાનત ન ચુરાએ કોઇ
 બાપને શબ્દો ચુરાઇ તો વો ઇતના રોઇ
 અશ્વમ ગિરયાં બહોત રશ્કે સમુંદરને કીયા
 પડકરે લાહોભવલા કુવવતા ઇલા બીલા
 બોલી રો કરકે અંગુડીકો મંગા બીસમીલા
 બાપકે કુલ્મો સીતમસે તુ છુડા દે અલાહ
 કયા કહુંગી જો તલબ મુઝસે તમગરને કીયા
 ચુંકે વો તાકમે ચા શબ્દો ઉઠા બીસ્તરસે
 કામ ચુપકે ચે કીયા કુછ ન કહા દુખતરસે
 લે ગયા સાદ અંગુડી કો ચુરા કર ધરસે
 ગર્ક દયયામેં ઉસે જાકે સીતમગરને કીયા
 લોટા દરયાસે તો શીર અપને અઝીઝમેં ગયા
 જોડકર હાથ ચે હરકૌમી બીરાદરસે કહા
 મેરે ધર શામકો એક ધુમકા જલસા હોગા
 સબકી દાવત હય ચે ઉસશુભ બદ અખતરને કીયા
 હુકમે શવહર સે કીચે બીબી ને ખાને તૈયાર
 રખ્યે બા કાયદા મુસગીવ મુરખમે વ અચાર
 સિરફ મછલી હી નથી ઇસલીએ પહેંચ્યા બાઝાર
 મોજ મછલીકા મછે રેસે મછંદરને કીયા
 લાકે બાઝારસે મછલી શીર દુખતરકો દીયા
 મેરી ખવાહીશ હૈ કે તુ બદ્દ કયામ ઇસકે બના
 બાકે તરીફ કરેં સબ ચે કમાલ અપના બતા

તુઝકો હર કામમેં પુખતા તેરી માલરને કીયા
 જુ હોં મછલીકા શિકમ ચાક કીયા હૈ શીલ ફેર
 નબર આયા ઉસે કુદરતકા તમાશા કુછ ઝોર
 સાફ રખખીથી અંગુઠી વો અનામતકા બતોર
 બાદ અઝાં જોખમેં દાખીલ ઉસે દુખરબને કીયા
 અલ ગરઝ ખાચુકે જખ સારે ચહુદી ખાના
 પુછા હર એકસે બતલાઇએ કયા ઇસકી સજા
 સખ યે કહેને લગે કે કતલ હય લાજમ ઇસકા
 યે બુરા કામ હે જો આપકા દુખતરને કીયા
 ચાર પંચો મેં ચહુદીને યે લડકીસે કહા
 મેંને કલદીથી અંગુઠી જો તુઝે વો અખલા
 પડહકે ખીસમીલ્લાહ નીકાલીવો અંગોઠી ઉસજ
 ઉડ ગએ હોશ તઆજજુખ સા બદ અખતરને કીયા
 પુછા બેટીસે કે અખ બતા મુઝે યે બેદકી બાત
 મય તો ડાલ આયા ચા દરયામે જોથી કલ કી રાત
 સચ બતા મુઝકો લગી કયરે બલા તેરે હાત
 યે બતા કામ તેરા કોનસે રહે બરને કીયા
 હંસકે કહેને લગી સુન અય ખરે બેદમ ઝો બેલ
 કામ લવંડીકા હુવા હે યે મોહમ્મદ કી તુ ફેલ
 ઉસકે શુન હોનેસે આયા ન મેરે આંખપે મૈલ
 મેરી હાલત પે કરમ મેરે પયમબરને કીયા
 જખ સુના ઉસને યે લડકી કા બવાબે માકુલ
 તખ લગા કહેને યે બેટીસે બહોત હોકે મલુલ

સમ કહા તુને મુજે દીન હય અહમદકા ખુશ
 આમ મુસલમાન મુજે દીનકે રહેખરને કીયા
 બોલા બેઠીસે મઆશીકા તલબગાર હું મંચ
 બખશદે મેરી ખતાકો કે ખતા વાર હું મંચ
 આજસે દીન મોહમદકા તલબગાર હું મંચ
 મેરે રમ રમમે અસર હુખમે પયગખરને કીયા
 આમ ઇસલામ હરા દીન કે સરવરને કીયા

નંદા મઝલ. ગઝલો મનઝર.

મદદે ઇશકમે નઝરોસે ગીરા જતા હું,
 બે-બહા મોતી હું મદીમે મીલા જતા હું.
 એ કહો જો કબી બૂતેસેબી યાદ ન કરે,
 એક મેંહી હું કે તુમચેહી મીટા જતા હું.
 કુચ્છ દીનો ઝોર તસબુર નેરા કર લેને દે,
 રહતા રહતા તેરી તસ્વીર જના જતા હું.
 રોઝ કહને થે કે મહેશીબસે ઉઠા હુંગા તુઝે,
 લીજાએ આજ મેં દુનિયાસે ઉઠા જતા હું.
 છીનકર દીલ મેરા વોહ શોખ લીયે જતા હય,
 દીન બહાદે સરે બાઝર લુટા જતા હય.
 હસ મસીહાસે કાઠ જાકે થે કહે દે મનઝર,
 ઝો! ખુદાકે લીયે જલદી મેં મરા જતા હું.

નર્મ મઝલ.

મહેરબાં હો જાયંજે દર્દે જુગર હોને તો દો,
 ખુદ ચલે આયંજે નાસોં મસર હોને તો દો,
 જાન કહાં જાને હો તુમ ધસ કદર જલ્દી હે ક્યા?
 રાત બાકી હે ચલે જાના સહર હોને તો દો.
 લાખ ખીસ્મીલ હો ગયે ઓર કલ્લ હોજે સેંકડો,
 ઉનકી મેહશીલમે જરા તીરછી નઝર હોને તો દો.
 ખાક ઉડાતે આંધ્રે મેરી લલલ પર દેખના,
 મેરે મરનેકી ઝરા ઉનકો ખખર હોને તો દો.

મઝલ.

ઉસને કહા પેદયાનલે મેં કાતેલે ખુખાર હું
 મયને કહા તુમપર શીલ હોનેકો મેં તૈયાર હું
 ઉસને કહા અય મેહયા ફિર ખઝમ મેં કયું આગયા
 મયને કહા કાપુ નહી દીલસે મેરે લાચાર હું
 ઉસને કહા તુ રખમે અરની કયું હૈ મુસાફી તરેહ
 મયને કહા જલવહ દેખા મેં તાલિમી દીદાર હું
 ઉસને કહા ગરદનપે તેરી શીરહું શમશીર કો
 મયને કહા દેરી ન કર જીતેસે મેં બેઝાર હું
 ઉસને કહા તુને મુજેહ બદનામો રસવા કર દીયા
 મયને કહા તેરે લીયે રસાવા સરે બાઝાર હું

ગઝલ.

હનપે આ શિક્કે હો કે અપની જીંદગી જારખાદ કી
 ખુદ ફસી ફન્દે મેં યુલયુલ કયા ખતા સૈયાદ કી
 ખુલમ ખેલદ કરદીયે તાકાદ હે બલ્લાદ કી
 કાંટ ડાહુંગા જખાં તુને અગર ફરીયાદ કી
 ઇસ મહોખ્ખતકા ખુરા હો દમ લખોં તક આ ગયા
 શીરી બનકર પુકડાલી કબ તક ફરહાદ કી
 અબ બહેમા ખુન ઇસ કુચેમેં જના ઇસ કદર
 મુર્ખ મછલી બનકે તેરેગી છુરી બલ્લાદ કી

ગઝલ.

કુરંકી હમકો તમન્નાહે ન ગુલશન ચાહીયે
 કમલીવાલે દીલરખાકા હમકો દરશન ચાહીયે
 હમકો આબાદીસે કીયા મતલબ ગરઝ કીયા વાસતા
 હમહેં દીવાને હમેં સહીલ કા દામન ચાહીયે
 જેસુ અપને રૂએ રોશન પર પખેહી રેહનેદા
 એસે ચેહરે કે લીયે અપસીહી ચીલમન ચાહીયે
 બાદ સુરદન રૂઠે મેરી બઠકે કહી અપસા નહો
 અથ અઝી ઝો કુચએ જનાં મેં મદદન ચાહીયે

મઝલ.

સેફ હો જીસકી બાં શમશીરકી હાજત નહી
 પાક હો જીસકી નઝર શીર તીર કી હાજત નહી
 રાત દીન કરતા હે અય દીલ તું કે જીસકી જીસતજી
 વો અગર આહે તો કુછ તદખીર કી હાજત નહી
 કીયા યાર મુજસે પુછતા હે હર્ દીલકી દાસતાં
 હાલ રોશન હે મેરા તહરીર કી હાજત નહી
 યારકે કુચેમેં જા ઝોર પી શરાબે મારેકુત
 મસ્ત દીવાને કો કુછ તવકીરકી હાજત નહી

હુરેં ફેહતીથી કે હમ લેનેકો અયા કરતે
 આપ હર રોઝ ખસીનેર સે આયા કરતે
 રોઝ હમ ચેહ કદમ આંખોસે લગાયા કરતે
 પેશવાઇ કે લીયે હુમ મચાયા કરતે
 રખે ગુલ ગુસે અરક પુચ્છ કે લાયા કરતે
 અપને કપળોં કો પસીનેમેં જસાયા કરતે
 આપકો તખતે ઝમર રૂં પે બેઠાયા કરતે
 સામને હમ ચેહ ખળે હોકે સુનાયા કરતે-સલ્લ-લાહ

આ કબાનો પે ફરીશતોકી મોહમ્મદ કો નામ
 કોઇ ચુમેથા રીકાબ ઝોર કોઇથા મે આ લુગામ
 માંગતી જતીથીં હુરાને બેહીશતી ધનઆમ
 અખીયાં બેજ તે જાનેયે દુરૂદ ઝોર સલામ

જામણે સુખ તલક સુખસે ભેકર તાજામ
 રોઝ ફવારે ઉછલતેથે ઉછકતેથે જમ
 હોઝે કવસરપે હુએ જમ્મ જોસન ખાસો આમ
 જમ્મસે કુલકલે મીનાકે ચેહથા તરઝે કલામ

સલ્લલ-લાહ

શેર. ૭ ગઝલ નં. ૧

હો મયસર સરવરે આલમકી દરખાંની મુઝે
 ખોરીયાહે ઉનકે દરકાતખતે સુલતાની મુઝે
 ઉનકે કદમેા પર પડા હું હમ નીકલ જાએ અબી
 આજહી આયે અજલ આખિરવુહે આની મુઝે
 કચું રહે યસરખમે છોડા કાફલે વાલોંકા સાય
 ઠોકરે ખીલવાયગી થે મેરી નાદાની મુઝે
 આખે ઝમઝમ કીતલખ એક દીન કુરે ઝકવાયગી
 આહમે કરના પડેગા ખુનકા પાની મુઝે
 એક તવજજોહ ડાલકર દીદારહક દીખલા દીખા
 યાનખી તુમને થે જખશાફયઝરહાની મુઝે
 તારે ગીનતા હું શમે ફુરકતમે નીદ આતી નહી
 યાનખી યુલાહ દીખાદો શીકલ તુરાની મુઝે
 અપની આંખોસે લગાકર સરપે રખલું મર મીલે
 કફસ પાએ ઉનકી તાહેર તાજ સુલતાની મુઝે.

શેર ૭. ગઝલ નં. ૨

કય સમાતા જલવાએ શમસો કમર આંખોમેં હે
 પરતવે તુરે મહમદ જલવ ગરઆંખોમેં હે
 દેખશેંકન દો ધરોમેં દેખનેવાને ઉનહેં
 એક ધર હે ઇલમેં એક ધર આંખોમેં હે
 હમને કયું ઉતકો ન દેખાહે યે સખ અપના કુસુર
 હેવો યું દીલમેં નિહા જસેનઝર આંખોમેં હે
 અય સખા અખતો સુનાદે સરવરેલીકી ખખર
 હમ મેરા અટકા હુવા અય બે ખખર આંખોમેં હે
 ગમનહી ઉલકા જો મુઝસે દુર હો અયશાહ દી
 ય તસવવુર આપકા શામેસહર આંખોમેં હે
 કાનસે પરદેમેં હે તું હે કહાં તેરા મુકામ
 તુઝકો નઝરેં હુંઢતી હેં તું કીધર આંખોમેં હે
 હે પસેમુરદન બી તાહેર અપની આંખોમેં તેરી
 ઇસ કદરોએથે હમ અખતક અસર આંખોમેં તેહે

શેર ૮. ગઝલ નં. ૩

તેરે જલવેકે ખેહોતોંકો હોઘ ખાનેસે કીયા મતલબ
 ઉનહેં પીનેસે કયા મતલબ ઉનહેં ખાનેસે કયા મતલબ
 સહેરાએ યસરખકી શીઝાયેં દેખને વાલે
 ઉનહેં ગુમઝરે જન્નતકી હવા ખાનેસે કયા મતલબ
 મેરે મોલા ફલક બે ફાયદા મુઝકો સતાતા હે
 ઝીળક દીઝએ કે તુજકો મેરે દીલાનેસે કયા મતલબ
 ગુનાહોસે મે ગબરાયા તો ફરમાને લગે હઝરત

તેરે હામીતો હમ હે તુજકા ગભરાનેસે કયા મતલબ
 શીશમેસાકી એ કાસર શરાબે શોક પીતે હો
 જો રીનદે હેં ઉનદેં દુનીયાકે મેખાનેસે કયા મતલબ
 બીખારી હું મેં ઉસરઝઝાકા જોરઝઝાકે મુતલક હે
 મુઝે જોરોકે આજે હાથ ફેલાને સે કયા મતલબ
 વહાળી દુશ્મનેદીં હે વોહ મેરા દોસ્ત કયું હોતા
 અજી હઝરત મુઝે એસે કે ચારાને સે કયા મતલબ
 ખુદા તાહેરકો સુરવત દેતો લે રસ્તા મદીનેકા
 ઇસે હીંદુસ્તાનમેં ઠોકરેં ખાનેસે કયા મતલબ

શીર ૭. મઝલ નં. ૮.

ઝુલ્ફમેં ઉનકી હે કાબુલ લાહસે મીલતી હુધ
 ખુશ કલામી હે કલા મુલાહસે મીલતી હુધ
 અમનસીમે સુખહે કયું કરતી હે તુ અટખેલીયાં
 આશહી હે ક્યારસુલીલ હસે મીલતી હુધ
 લાખખને જુમખીશ અખરમે હઝરતપર નીસાર
 ચે છુરી હે મદે ખીસમીલાહસે મીલતી હુધ
 હરમેં હરકી હે સમાઇ હરમેં હર કા હે ઝુફર
 કાનસી સુરતહે જોડલાહ સે મીલતી હુધ
 લોગ સમઝે કુમખઝની શમશકા મતલબયા જોર
 વોહ સદયી કુખ્ખેઝજુલાહસે મીલતી હુધ
 આરઝુ ચે હે પળે જા કર મદીને મેં નમાઝ
 મસજીદેનખવી હે જો વુલાહસે મીલતી હુધ

શોક નામતે મુસવ્વિ તાહેર ન ઓડેગા કબી
 ઓળટુંતટોના અતયે ક્યું અલાહસે મીલતી હુમ

શીર ૯. મઝલ નં. ૫

મોહમદ પે હુદે ખુદા હો રહા હે
 કેહ ઉમતપે ઉનકી શીદા હો રહા હે
 ચલાહું તસવવુર મે તય્યા કીજનીય
 ખીયા લેનખી રેહનુમાં હો રહા હે
 કહીં કુળ સકતી હે ઉમ્મતકી કિસ્તી
 કરમ આપકા નાખુદા હો રહા હે
 ઉઠે મીમ એહમદ કાપરદા તો દેખું
 કે પરદેમેં દર પરદા કયા હો રહા હે
 ઝપક જાયેં આપે તો દીલ ખોલ ઉઠે
 મુહમદસે વસલે ખુદા હો રહા હે
 અમકને હેં સીને મેં દાગે મુહમત
 ચે ગુલશન અજળ પુર શીઝા હો રહા હે
 ગુનેહગાર ઉમ્મત રીહા હો રહી હે
 મોહોમદસે વાઅદા વફા હો રહા હે
 તુ વોહ દેનેવાલા કે રઝાક મુતલક
 તેરે દરસે સળ કુચ્છ અતા હો રહ હો
 મેં ઉસ ફખરે યુસુફકા શયદા હું તાહેર
 ખુદા જીસપે ખુદ મુમતીલા હે રહા હે

શેર ૭. ગઝલ નં. ૬

તુમકો મેહયુમે ખુદા હો તુમસે બળહકર કોનહે
 તુમસે આલા તુમસે અફઝલ તુમસે બેહતર કોનહે
 ખલકમેં મશહુર હે બંદા નવાઝી આપકી
 બનદા પરવર આપસા અયબનદા પરવર કોન હે
 આયતે લોલાક કીસકી શાન મેંનાઝિલ હુમ
 મુન કિરો અયસાન બી અદલાહો અકબર કોનહે
 સાફ આતે હેં નઝર આઇનએ દીનમેં હુઝુર
 સાહેબે તકદીર હું મુજસાસીકંદર કોન હે
 લાખખને તુમપે સદકે એક જાં કયા ચીઝ હે
 તુમતો હો હર દીલદે અંદર તુમસે આહર કોન હે
 શુલશને કોનોમકાં મેં સમ્વરેદીં કે સીવા
 ખુલખુલો બાગેનુબતકા શુબેતર કોન હે
 કીસકે નાલેનો સે તાહેર અરશ કો ઇઝઝત મીલી
 કીસકો યે રૂતબા મીલા એસા પયગ્મર કોન હે

શેર ૭. ગઝલ નં. ૭

કહાં હેં રેહમતે હકકા ખઝાના દેખનેવાલે
 લગામે મુજકો સીનેસે મદીના દેખનેવાલે
 મેરે મોલા મેરી કીશતી લાંવરમેં હુમ જાતી હે
 લગાદે પાર ખેડેકા શરીના દેખનેવાલે
 દીખાતાહે કીસેરીદવાંન શીઝા શુલઝાર બન્નતકી
 નદે ખેંગે કબી દસ્તે મદીના દેખને વાલે

અગર વોહ દેખને મોહરેનું યુવત લોટ હો જાતે
 જોયે મોહરે સુજેમાન કાનગીના દેખનેવાલે
 તમન્નાહે થેહી દીલકી મીલેતો સુખલું આપે
 ઠંડે પાયે શહેનશાહે મદીના દેખનેવાલે
 નથી હાજત કિનહેં અયે મુમીનો કુચ્છ ધતર જન્નતકી
 મોઅતરયે મોહોમદકા પસીના દે દેખનેવાલે
 દીખાએ અપને સદકેમેં ખુદા હરએક મુસલમાનકો
 બડે ખુશખખતહેં તાહેર મદીના દેખનેવાલે

શેર ૮. ગઝલ નં. ૮

જહાં મેદીને અહમદકી રસાઇ હોનેવાલી હે
 અયાં કામે મેશ્તાને મુસવ્વિશ હોનેવાલી હે
 લવલલુદ આજ ફર્યામેં વોહ મેહબુબે ખુદા હોમે
 કેજીનપર શૈફતા સારી ખુદાઇ હોનેવાલી હે
 મીટેગી કુફરકી જીજમત બજે ગાદીનકા ડંઠા
 યુરાઇ દુર કરનેશ બલાઇ હોનેવાલી હે
 ખુદા આજ આમીનાખીખીકો વોહ ફરજંદ બખશોમા
 હલીમા સાઅદીઆ યે જીસકી ખીમાઇ હોનેવાલી હે
 મલક સલવાત પળતેહેં ફલકગર શૈર બરપાહે
 અરબમેં હુમહે બરધર સફાઇ હોનેવાલી હે
 હુવેહેં ખુશક દરયાએ અરબ સેરાખ પાનીસે
 ચમન સરસખઝહે જલવા શીઝાઇ હોનેવાલી હે
 તીયુરે મગરેબી બોલે યે મશરીકકે પરીનદોસે

ખુતોંકી આજ કાબેસે જુદાઇ હોનેવાલી હે
 થુઝા આયેમા લુટીગે બહારે ગુલશને બનન
 ગુનેહગારોંકી દોઝખસે રેહાઇ હોનેવાલી હે
 અગર મુશ્કીલ પડી તુઝપર તબક્કી ચાહીયે તાહીર
 ખુદા આહે તો અબ મુશ્કીલ કુસાઇ હોનેવાલી હે

શેર ૫. ગઝલ નં. ૯.

જો હમદ ઇલાહીમેં દહન ખોલ રહા હે
 તોહીદકે કુછમેં શકર ઘોલ રહાહે
 કુરબાન તેરી શાને રહીમીકે ખુદાયા
 રેહમતકી તરાજુમેં ગુનેહ તોલરહાહે
 ગર દીલમેં પળી હે જો તેરી આહકી રસ્સી
 દીલડોલકી માંનીદ મેરા ડોલ રહાહે
 સૈયાદ મુજે કુનજે કદસ ખુલઃ બરીહે
 તીલી મેરેપોંજરૈની અબસ ખોલ રહાહે
 કયા ખવાબમેં ગફલત કીપળા સોતાહે તાહે
 ઉઠ બેઠ કેહ અબ મુરગ સહર ખોલ રહાહે

શેર ૭. ગઝલ નં. ૧૦.

રહેપેશે નઝર ચસરબ નગરી યા આરઝુ દારમ
 કટે સુખસે મોરી સગરી હમરીયા આરઝુ દારમ
 તોરી પયું પડેં બાહેસબા સુનલે અરબ મોરી
 રસુલીલાહકી લાહે ખબરીયા આરઝુ દારમ

તસવર મેરી આખોમેં બંધે એક કમલીવાલેકા
 જો કાખેસે ઉઠેકારી બદરીયા આરજુ દારમ
 નહીં ભાતા મેરે દીલકો સહાબાઝાર દુનીયાકા
 મદીનેકી દીખાદીજે બજરીયા આરજુ દારમ
 લખે કાસર જો દેખેં આપ મુબકો સાકીએ કાસર
 જોખાલી હોતો બરદીજે ગગરીયા આરજુ દારમ
 કહાં તક હીજરમેં તુળપું સહા દરદે જુદાઇમેં
 બસ અબતો કીજેકીરપાકી નઝરીયા આરજુ દારમ
 સફરકી દીલમેં ઠાની હે તો ચલ કાખેકા અયતાહેર
 વોહી રસ્તે વોહા મીઠી ડગરીયા આરજુ દારમ

શેર ૩૨. ગઝલ નં. ૧૧.

આપતય કર ચુકે જબ મુકામે દના
 કોઈ વેહદતકા પડઘા ઉઠાને લગા
 હોકે ખેતાબપરદેસે નીકલા ખુદા
 અપને બંદોકો જલવાદીખાને લગા
 રહતા આશીકસે માશુકકમતક જુદા
 આયે જીખીલફારન બહુકમે ખુદા
 બાયેકાસરકા પાની વઝુકે લીયે
 શોક ઝંઝર ફુજરા દિલોને લગા
 આકે દેખાકે સાધારજીનો અસર
 ખવામે રાહતમેં થે ઉમ્મેદાનીકે ધર
 પાયે અકદસસે પર અપને લગે

શોક વસલે ધલાઈ જમાને લગા
 ખવાળ રેહગતસે જમેને શાહે
 હુદા કીયા હુજરમે ફારન દુગાના અદા
 વહાસે નિકલેતો દુલ દુલયા દરપે ખળા
 ઉનકા ખીઠ લાકે સરઅત દેખાનેલગા
 સેર સાતોં ફલકકી કરાધ ઉન્હેં
 ચીજ એક એક વહાકી દીખાધ ઉન્હેં
 સારે નખીયું સે હજરત મુલાકી હુવે
 જસને દેખા ખુશીયાં મનાને લગા
 દીયા ધલમેલદુનીકા હકને સખક
 હુવે આપ પર રોશન ચોવદાતમક
 કબી આંખોસેસેહને જો દેખાનયા
 વો તમાશા વે કુદરત દીખાને લગા
 રખખા હજરતને ના લેન પેદુને કદમ
 કયા મુખારીક વોહ શખથી ખુદાકી કસમ
 અર્શકા ધજતકાતોહદામીલા
 સોતી દીસમતકે અપની જગાને લગા
 બાળ જનત વે વોંહયે જો શાહે ઉમમ
 ખોલે ગીલમાકે આધવે અગરે કરમ
 બળકે હુરને હજરતકે ચુમે કદમ
 ફર્શ આંખોકી રીદવાં ખીજાને લગા
 શાખેં ઝુક ઝુક કે તસલીમ કરને લગી
 મોહ જનનતકે પુલોંસે ભરને લગી

નખમે તુખા લચકર ખનીદા હુગ
 બહરે તાઝીમસરકો ઝુકાને લગા
 નગમે શાદીકે ખુલખુલ સુનાને લગી
 ખીલકે હરએક કલી મુસકરાને લગી
 શાંખે ઝુખને લગી ખરગ દીલને લગે
 નખલ જુનખા હુવે વજદ આનેલગા
 બાખે દોઝખપે પોહ્યે જોખતમે રસુલ
 અપની ઉમતકી ગમખાર સમાર કુલ
 પહેલાતખા જોયા એર તખટાં સેકમ
 ઉસકો હિદતકો માલીક દીખાને લગા
 શીરતો હજરત પરશાન હોનેલમે
 ધ્યાન ઉમતકા આયા તો રાને લગે
 એસી હાલત ખુદાંસે ન દેખી ગમ
 જોશ દરીયા યે રેહમતમે આને લગા
 હુકમ આયાકે મેહખુમ ડરતા હેકયુ
 અપની ઉમતકાગમ ઇતના કરતા હેકયુ
 સખદો રેહમતસે બખશુંગા રોઝેખઝા
 એસાબેકલન હો દીલ કીઝાને લગા
 સુનકે ઇરશાદે બારીયે શેહને કહા
 તેરી રેહમત કે કુરબાન બારે ખુદા
 મુઝકો ઉમતકી બક્ષીસ કામુઝદા દીયા
 નાઝ મેરે તો એસે ઉઝાને લગા
 હોકે રખસત જમઆયે હખીમે ખુદા

દીનકો જુગલમે જુગલ કરિયા કહા
 બોલે સમ્યેહો તુમ અમ નખી મુસ્તુકા
 જોર અબુજહેલ જુ ઠાળતાને લગા
 હાલ હરએકકા તાહેર તું સબકો સુના
 બે મુનાસીબ થા દોનોકો હીરસા મીના
 સમ્યે દુન્યામે સીદીદ અકબર હુવે
 જુઠા દોઝખમેં જાકર ઠીકને લગા

સૌર ૭. ગઝલ નં. ૧૧.

હય દલીલે કુલ્લે નકસીન સબ ફના હો જામને
 હમલી એ તે રાહીત મુલક બકા હો જામને
 કબલીતક સાથ દેંગ દોસ્તાને બેરીયા
 જામક જમીમેં બ પ્યારે જુદા હો જામને
 હાથ ખાલી બોધને દુનીયાસે દોલત છોડકર
 માલિક માલીક અઝીઝે અકરૂયા હો જામને
 હોગયે જોલાદસે મા બાપતો મર કર જુદા
 ખુલદમેં અમ મોમીનો સબ એક જ હોજામને
 જતેજ કુચ્ચ કામ કરવો આખીરતકા ગાફીલો
 મરતે હમ બેશાર સારે દસ્તોપા હો જામને
 પેહલવાં કયા કર રહેહે જસમ કે આઝાપેનાઝ
 કબરમેં કીડે કોડેકી ગીઝા હો જામને
 દેઅકર મરકદમેં તાહેર સરવરે દીકા જમાલ
 આશીકે બાં બાઝ કદમેં પર શીદા હો જામને

શોર ૭. મઝલ નં. ૧૨.

જળ ખ્યાંતુરેજ હે ઝમન આગયા
 બીન ચમન બીન ચમન બીન ચમન હો ગયા
 ડરકે સૌતાન પહાડોમેં જાકર છુપા
 બેવતન બેવતન બેવતન હો ગયા
 સારે કુકરારજીને સે બેઝારથે
 એકમરન એકમરન એકમરન હો ગયા
 કાંટે કાંટેકા ચસરબકેથાંયે ખુશી
 જાંવતન નસરતન ચાસનન હો ગયા
 ખાક જલ જીનકે જેરતસે બુજહલકા
 તનબદન તનગદન તનબદન હોગયા
 મીસલે બુલબુલ મસરતસે મુરતે સહર
 નગમેઝન નગમેઝન નગમેઝન હો ગયા
 ખુશ હેળાયે તાહેરને જીકે નખી
 દીલગમન દીલગમન દીલગમન હોગયા

શોર ૧૮. મઝલ નં. ૧૩.

વોહ નીલાને કુદર મીટા ગયે બખુદા ખુદાસે મીલા અયે
 યે કીયા ખુદાકે હબીબનેકે બુતોકા કલમા પહા ગએ
 રહે કુદર શીકસે ફેરકર વો ખુદાકા રસ્તા બતા ગયે
 હમે ઇસડગર યે ચલાગયે કે હર એક બલાસે બચા અયે
 મુઝે યુંબુનાહોપે નાઝહે કરમ ઉનકા મેહરમેરાઝહે

મેરે પરદા પોશહે મુસ્તુફા જો બદોંકે એવ છુપા ગયે
 મેં ફસાયા બેહરે ગુનાહમેં લીઆ મુજકો અપની પનાહમેં
 જીને ખલકકેહતીહે ના ખુદા વોહી બેડા પાર લગા ગયે
 કબી રોતે રોતે જો સોગયા તોનઝારા આપકા હોગયા
 મુજે ખવાબમેં નઝર આ ગયે મેરે સોતે ભાગ જગા ગયે
 ઉઠે સાતપરદે હીઝબકે બહ પાયે શોક જનાબ કે
 હુંમં જાનેં રાઝ વન્યાઝમી જો હુઝુર પેશ ખુદા હો ગયે
 યે ખીયાલ થા જીને રોઝો જાબ હમેં હાજીહજી કહીંગેસબ
 વોહનખીકરેઝયે પાકપર ગયે ધસ ગરઝસે તો કયા ગયે
 જો શીરાકે શાહમેં ધુલગયે તો ગુનાહ સબ યહી ધુલ ગયે
 બયા ખુન દીલ ઉસેપીમયે રહાબખતે દીલ ઉસે ખાગયે
 તોરે બાદ તાહીરેનાતખવાન યે કહીંમે ભોગ જહાં તહાં
 વોહ કલામ લીખ્યાહે નાતમેં કે જહાં મેં ધુમ મચા ગયે

શેર ૮. ગઝલ નં. ૧૪.

જા રહાહું ઉતકે કદમોપર મચલનેકે લીયે
 હસરતેં દીલમેં તળપતીહે નીકલનેકે લીયે
 બીસતરે ગમસે ઉઠા લીજીયે મરીઝે હીજકો
 યાનખી મબખુર હું કરવટ બદલનેકે લીયે
 યા મોહોમઃ નફસ શેતાનસે બયા લીજે મુઝે
 મુસત એદ હય અઝદહા બનકર નીગલનેકે લીયે
 ખારોખસસે પાક રહેતી હે શરીઅતકી સળક

કયા મીલા હે સાફ રરતા મુજકો ચલનેકે લીયે
 મરતે દસ તક બી રહા યુજહલ દુશ્મન આપકા
 આપદોઝખમેં ગયા કમ બખત બલનેકે લીયે
 સર ઉઠાશે જીતનાજી ચાહો યહાં અય સર કશી
 મુસત અદહેં વહાં ફરીશતે સરકુચલને લીયે
 કરશે જો કરના હે ગાશીત મોત હે સરપર ખળી
 સુખહ ગુઝરી શામ આય દીન હે ઢલનેકે લીયે
 યે ન છોગેગી કીસકો દમ નીકાલે ગી બર
 હે અબલકા દાવ એકદીન સખપે ચલનેકે લીયે
 કેસે કેસે ચાર હથદમ ચલ દીયે મુએઅદમ
 રહે ગયા તાહેર કંઈ અફસોસ મલને કે લીયે

શૈર ૭. મઝલ નં. ૧૫.

પરેશાં અગર મેરી ઉમ્મત રહેગી
 તો દીલપે મેરે એક મુસીબત રહેગી
 મોહોબત મુજહે અપની ઉમત સે ચારખ
 હમેશાં સેહેતાકયામત રહેગી
 ન બખશૈગા જમ તક સખ ઉમતકો ચારખ
 હમેશાં કો તુજસે શીકાયત રહેગી
 જોએક ઉમતી મેરઃ દોબખમેં હોમર.
 તો મેહરખ મુજસે બી જનત રહેગી
 બવક તે વીલાદત બી ઉમતકા ગમ થા

ਲਛਣ ਮੇਂ ਭੀ ਫਸਣੀ ਮੋਢੋਘਤ ਰਹੇਗੀ
 ਕਯਾ ਮਤਕੇ ਦੀਨਮੰਤ੍ਰ ਪਰਜ਼ਾਨ ਹੁੰਗਾ
 ਤੇਰੇ ਫਜ਼ਲ ਸੇ ਦੀਖਕੇ ਕੁਵਤ ਰਹੇਗੀ
 ਰਹੇਗਾ ਸਦਾ ਨਾਮ ਆਖੀ ਘੁਫਾ ਕਾ
 ਨ ਤਾਫ਼ੇਰ ਨ ਤਾਫ਼ੇਰਕੀ ਸੁਰਤ ਰਹੇਗੀ

ਸ਼ੇਰ ੭. ਗਝਲ ਨੰ. ੧੬.

ਯਾਨਘੀ ਆਪਣੀ ਫੁਰਕਤ ਤੋ ਮਵਾਰਾਥੀ ਨਈ
 ਕਾਥਿ ਤੁਮ ਸਾ ਮੁਝੇ ਫੁਨੀਯਾਮੇ ਪ੍ਧਾਰਾ ਛ ਨਈ
 ਆਨ ਕਰ ਫਾਮਨੇ ਰੇਫ਼ਮਤ ਮੇਂ ਖੁਪਾਥੇ ਮੇਥਾ
 ਹੁੰਗੁਨੇਗਾਰ ਕਈਂ ਮੇਰਾ ਗੁਯਰਾ ਛਾ ਨਈ
 ਆਸਰਾ ਛੇ ਤੋ ਫ਼ਕਤ ਅਪਨੇ ਘੁਫਾਕਾ ਛੇ ਮੁਝੇ
 ਅਘ ਫੀਸੀਕਾ ਮੁਝੇ ਫੁਨੀਯਾਮੇਂ ਸਫ਼ਾਨਛਾ ਨਈ
 ਫ਼ੁਰਨੇ ਧੁ ਸੁਫ਼ਮੇ ਭੀ ਛੇ ਫ਼ੁਰਨੇ ਮੇ ਮ ਪ੍ਧਾਰਾ
 ਕਾਥਿ ਖਸ ਖ਼ਾਨਕਾ ਮੇਫ਼ਘੁਘ ਫੀਲ ਆਰਛ ਨਫਿ
 ਛੇ ਮਰੀਝੀਨੇ ਮੋਢਘਤਪੇ ਘੁਫਾਥੀ ਰਹੇਮਤ
 ਵੋਛ ਫੀਯਾ ਫ਼ਰਫ਼ ਕੇ ਝਸ ਫ਼ਰਫ਼ਕਾ ਘਾਨਥੀ ਨਈ
 ਛੇਂ ਅਛੋਤ ਆਪਣੀ ਫੁਰਕਤਮੇਂ ਪਰੇਝਾਂ ਅਤਰ
 ਐਕ ਫ਼ਕਤ ਮਮਸੇ ਘੁਰਾਂ ਛਾਲ ਛਮਾਰਾਛ ਨਈ
 ਫ਼ੇਰਵੀ ਸਾਫ਼ ਅਝੀਝੀਨੇ ਨੀਗਾਛੇਤਾਛੇ
 ਛਮਨੋ ਸਘਕੇ ਛੇ ਮਗਰ ਕਾਥਿ ਛਮਾਰਾਥੀ ਨਈ

સવાલ વ જવાબ.

કીકયું ન લુટે મઝે વસલે ચારકે
 ચાર દીન તો ચેહી હંચ બહારકે
 કયું ન જોખન દીખાએ સવાંરકે
 ચાર દીન હંચ ચેહી લુટ મારકે
 પાન ખાકર બખોકો રચાને લગે
 વોહ તો હંસ હંસ કર દંદા દીખાને લગે
 બીખરે મુલજનમેં દાને અનારકે—ચાર
 કોઈ તડપે કોઈ હો સીસકતા હુવા
 ચોર ગુલ હો હરસીન્તકે યહે મેરા દીલ લીયા
 કેઈ બેખુદ હુવા આહા મારકે—ચાર
 દેખ લેના હઝારોંકે સર જાએંજે
 દીલ મેલાખોંકે બાલે ઉતર જાએંજે
 તુમ જો ચલતી હો સીના ઉભારકે—ચાર
 કેઈ મર જાએ જાને હમારી બલા
 મેલા ચદરોજ દય શીર જવાની કહાં
 હમ ચલે કીયું ન સીના ઊભારકે—ચાર
 બઝમ અગયારમેં યું નજા યા કરો
 કોઈ સમઝાએ તો ઉસકો સમઝા કરો
 સદકે જાજિં મંચ તીરછી નીંગાહકે—ચાર
 બઝમે—અગયાર મેં હુસ્નકે રોખસે
 ચે કીસે હોસલા હય કે ઊફ કર સકે
 હાથ રહે જાએં સીનેપે મારકે

કહ કુશાં માંગ પર લોટ હો જવેગી
આજ અગીયાર સે ચોટ હો જવેગી
ધરસે નીકલે વો ઝુલકે સવારકે

આશુક

કયું ન કહ કુશાં માંગ પર લોટ જા
મેરે અલગાહને હુસન ઐસા દીયા
સદકે જાઉં મૈ પરવરદીગારકે

આશુક

માના હમને કે તુમહેં હુસન ખુશ દેતા હય
પર યે અંદાજ તુમહેં કોન સીખા દેતા હય

આશુક

પેટ માદર સે કોષ સીખકે આતાહી નહીં
ચાહને વાલાહી કમખખત સીખા દેતા હય

પલ્લો છોડો સજન ધર જા નારે.

આશુક

દેખો સીતમ—યે ઇશક કે કયા કામ કરે ગઇ
મઝે જોપીયે સરામકી પીતેહી ચડ ગઇ
સુખહા હોગી કરે કયા બહા નારે

આશુક

આ લપટ સીનેસે જાલીમ કયું હમેં તરસાય હય
દીલકે તરસાનેસે જાલીમ અર્થથી દીલ જાયે હય
અજ ન છોડું યેહી દીલમેં ડાનારે

માશુક

આપકી આંખોને દેખો ચે કયા કામ કીયા
પ્રુદ તો બદનામ હુવે ઐર હમે બદનામ કીયા
કબી હમસે ન દીલકો લગાનુરે

આશક

હમે કહેના હય કુછ તુમસે મગર હમ તુમસે કરતે હૈ
અગર કહે હો તો કહે દેંગે કે જાની તુમપે મરતે હંચ
નહીં અમ તેરે સીતા કોઇ ઠીકાનારે

માશુક

મેરી બેલી સુરત પે રીઠા ગર જાત કરતે હો
મૈ તુમસે પુછતી હું મુઝપે કુછ એહસાન કરતે હો
જરા દીલકો તુમ અપને સમઝનુરે

આશક

ચે અચ્છી દીલ કગી હૈ હર ધડી હર વકત હરદમકી
કબી ગુરસા કબી ગાલી કબી ધુરકી કબી ધમકી
હાન આશકપે રહમતો પાનારે

માશુક

યકીં જાતો નહીં કુછ ખયર સાહેબ આપકે દમકી
હમારી ગાલીયોંમે આજ કલ તાસીર હય સમકી
હુવા ના હકપે તુ હમ દીવાના રે

આશક

બોસે તેરે આરીજો ગુલશામકે
લા મુઝે દે દે તેરે કીસ કામકે
ગુલે આરીઝ કે બોસે દીવાના રે

આશુક

ખોસે મેરે આરીજો ગુમ હામકે

બે નહીં સકતા કોઇ બે હામકે

જરા મુંઢકો તુમ અપને ખનાના રે

આશક

દર લીજએ આજ તો વખદા ખોસો કીનાર કા

દીલ તોડતે નહીં કીસી ઉમ્મીદ વારકા

શરતે ઉલટ જરા તો નીખાના રે

આશુક

માલુમ હુવા તુ આશીકે કયદા હય અય બશર

અમ્મી મંયવઅદા કરતી હું ઠલ આના મેરે ધર

જરા આના તો સીટી બળનારે

ગજલ—સવાલો જવાબ.

સવાલ—અદા માર ડાલેગી જને તુમહારી,

સદા ન રહેગી જવાની તમહારી,

જવાબ—મડક પન મેં રહે ઝીદ હૈ જાતી તુમહારી,

અબી દેખની હૈ જવાની તુમહારી,

સવાલ—હા મંયને દયરો તો ખોલે રહે હંસ કર,

નહિં શીર સુનેજે કહાની તુમહારી,

જવાબ—તુમ હમ મરીખોંસે કયા પુછતે હો,

ખુદા કા હરમ મહેરબાની તુમહારી.

સવાલ—દીવા દામ તુમને જુદાઇ કા મુઝકો

ચેહી એક રહેગી નીશાની તુમહારી,

સવાલ—રહો આપને આપે મેં બાહાર ન નીકલો,

કહીં ફટ ન જાએ મ્યાની તુમહારી

જવાબ—નહિં ચુસ્ત સીલાવર પહેના કરો તુમ,

કે ફટતી હૈ ચુંહી મ્યાની તુમહારી

સવાલ—જ્યાં અપની રોકો રહે તાકીદ હૈ મેરી,

નહિં આંખ કર દુંગા કાની તુમહારી,

જવાબ—ચત્રોચુપ રહો અપને ધર જાકે બચકો.

હસીમેં બલાઇ હૈ જાની તુમહારી,

સવાલ—કહાં સે રહે સીમા હૈ મીસરે ચુરાના,

જુલા દુંગા મંચ શરેર ખવાની તુમહારી

જવાબ—શાધર મંચ ખુદ હું તખલ્લુસ હ આજાદ,

જુદા દુંગા મંચ જુખાની તુમહારી,

જવાબ—ન લુગેંત્રે એહસાન પીછત્રે તુમહારી

સજા દે ગણ જબ જવાની તુમહારી,

સવાલ—ફપટે કા પલ્લુ ઝટક કર ન ચલના,

કમર બલ ન ખા જાએ જાની તુમહારી,

જવાબ—સલાઇ સે હસકો તુમ ખાલી ન રખના,

બીગડ જાએગી સુરમા દાની તુમહારી,

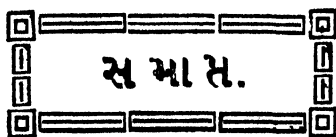
કંવાલી

નિગાહે નાઝકે દો તીર લીયે બેઠે હં

તુર વાલે તેરી તન વીર લીયે બેઠે હંય,
 હમ તુજકો ખુતે બે પીર લીયે બેઠે હંય
 તેરા નામ અલ્લેકસે હે મુર તેરા નામ દાલવે ખતમ હે
 તુમસે અંચા કાન હે દીલ લો જીગર લો જાન લો
 સમ તુમહારે વાસ્તે હે દીન લો ધમાન લો
 લેકીન ધતની શરત હે ઇસમેકે કેના માનલો
 મંય હું દીવાના તુમહારા તુમ મુજે પહેચાન લો
 તુર વાલે તેરી તનવીર લીયે બેઠે હંય
 હમ તુજકો ખુતે બે પીર લીયે બેઠે હંય
 દીલ મેરા ચાક કીયા ઉસને યે કેહકર મુજસે
 દેખતા હું મંય તેર દીલકી તમન્ના ક્યા હે
 દીલ ચીર તે હો મગર ધતના રહે ખ્યાલ
 દીલ મંય ઇશક મે હજુઅકી તેહરીર લીયે બેઠે હં
 ગાર મજનું પે કીસીને પુછા યે સુખન
 ઇશક લયલી અગબી બાકી હય તેરી વો ખુશતન
 કબરસે ચીલ્લાકે બોલા ફાડકે મુંહસે કદન
 હુસ્ન બે ખુન્યાદ બાશક આશક બે ખુન્યાદ નેરત
 ફુર કેતી થીં કે હમ લેનેકો આયા કરતે
 આપ ઇસ તરાહસે હરરોઝ ખુશાયા કરતે
 ગુલશને દહરસે ગુલ તોડકે લાયા કરતે
 અપને કપડુંકા પસીનેમે જસાયા કરતે

આપકો તખ્ત ઝમરદપે ખીઠાયા કરતે
 સામને હમ યું ખડે હોકે સુનાયા કરતે
 હુરે જન્નતકો તુમારક હો ફલકકો તારે
 હમ તુજકો ખુતે બે પીર લીયે બેઠે હંચ
 હાલ કુરકત કયા લીખું તુમ આપ આકર દેખલો
 યા મેરે મવલા મુજે તુમ ખુદ ખુલાકર દેખલો
 દોહી કસમેં દે રહાહું આપકે સરકી કસમ
 તુમ મેરે હો જાવ યા અપના બનાકર દેખલો
 ખાનએ કુદરતે મેહબુબ ઇશરબી બુકના
 હમબી ખીગળી દુર્ઈ તકદીર લીયે ગેઠે હંચ
 મંચ બે કલ ધરસે ચલા એક દસ્ત વીરાંકી તરફ
 વહશતે દીન લે ગઇ ગોરે ગરીબાંકે તરફ
 કયા બતાઉ મંચ વહાં કયા કયા મુજે આયા નઝર
 કુછ ગોર કર દેખા હે કે કાબુસે નહી અતતક જાગર
 વો ઉદાસી થા કે દીલપે એક ઉદાસી છાગઇ
 રહબી ચરરા ગઇ આવાઝ બબકે ચે સુતી
 ખુખીયાં સારી ઝમાનેકી ઝમાનેકા મીઠી,
 હમ તુજકો ખુતે બે પીર લીયે બેઠે હંચ
 આપકી કબર મંચ હાય મુહમ્મદકી સદા
 લે ચલે કબરમે દરદ નહાને મેહબુબ,
 તેરેહી દસ્ત મંચ તારીકી મદદન અકબર,
 હોગી મદદન મેરા ચે હાગ નીહાં ખહબુબ.
 ચકકરો દીલહી ન પુછો તુમ અય હમનશી
 નીગાહે નાઝકે દો તીર લીયે બેઠે હંચ

પુરખતે મજનું પે એક દીન લયલા મેહમીલ નશી
 ભાકે બોલી મેરે પ્યારે મેરે પ્યારે મેરે મજનું દુલ નશી
 હુશને જે ખુન્યાદ થા અખ હો ગયા મુઝકો ચકી
 આ ગલે મીલ લે કે પાઝે ચેન ચે જાને હઝી
 કબરકા ગોશા ફટા મજનું ને દી ઇતની સદા
 હમ જે અપના દીલ દીલગીર લીયે બેઠે હં
 આશક મેહબુબકી તસવીર લીયે બેઠે હં
 પુરવાલે તેરી તનવીર લીયે બેઠે હં
 એક દીન તુમને જે મજનું કા કહી દેખાયા
 સુખકર ઇશક મંચ લયલાકે હુવા થા કાંટા
 કયા કહે હાલ જયાં ઉસકે તને લાગીરકા
 મુંઢયા મગરીબકી તરફ ઓર તરાકા ઇલમયા
 હસ જાપે કબી યાસીન પઢી જાતી થી,
 લખ જે હીલતે થે તો વો સાફ સદા આતી થી,
 ખા મએ કુદરતે મેહબુબ ઇશરબી ઝુકજ
 હમબી બીગડી હુઝ તકદીર લીયે બેઠે હં
 મનઝીલે ઇશકમે મોહતાબ નહી હં હમદમ
 કેસ ફરહાદકી જાગીર લીયે બેઠે હં
 તુમ જે ગયરોંગી મહોબ્બતકા લીયે બેઠે હં
 હમ તુજકા ખુતે બે પીર લીયે બેઠે હં



ઈશતેહાર ! ઈશતેહાર !! ઈશતેહાર !!!

તૈયાર હય. શૌકીનો કે લીચે. તૈયાર હય.

હદીયતુલે મુસ્લેમીન યાની અર્રીયાતે દીન	કી. ૦-૮-૧
કી. મલીક મહોમદ વ ગેતી અફરોજ	કી. ૦-૮-૧
કી. મૈતુન મહમદહનીફ	કી. ૦-૪-૧
કી. હાતમતાઈ (ખાતરખીર)	કી. ૧-૪-
કી. શાહજાં શાહપરી	કી. ૦-૪-
ગઝલે હિન્દ (ગઝલ કબાલીકા ખડા મજમુઆ)	કી. ૧-૦-
ગઝલે હિન્દ (છાટી)	કી. ૦-૬-
ઈસ્લામકા આંદ (ગઝલ કબાલી)	કી. ૦-૪-
શાહી કબાલ (.....)	કી. ૦-૪-૦
આશકોની ઈદ (.....)	કી. ૦-૪-૦
ઝવહરે મેહરીલ (.....)	કી. ૦-૧૦-૦
પરસ્તાને મેરીલ (.....)	કી. ૦-૧૬-
ગરીબ હલીમા (ઈસ્લામી નોવેલ. ભા. ૧ ૨)	કી. ૦-૧૨
ફેનોઆફ ગાયન સંગ્રહ (તરખીર સાથે)	કી. ૧-૦-

એ શિવાય હમારે યહાં બહોત કીશમેકી ગઝલોં, જખા સાથ નાટકો, ગાયનો, કીસ્સા, કહાની, ઈઆદત, વખચરા, વગય કીતાબો, અચ્છી ઔર કીફાયત દામસે મીલતી હય.

ગુજરાતી હર્ફ ઉર્ફુ ઝખાન, ઉર્ફુ હર્ફ ઉર્ફુ જખાન જો ચાલે
વે મીલેગી. મીલનેકા પતા:—

કાગઝી મહમુદ એન્ડ મહમદખાઈ બુકશેલ

ટાવર રોડ, અલાયાકી બાડીકે સામને-મુરત.

